

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XI. évfolyam 1. szám

2011. január

ÖKUMENIKUS IMAHÉT - JANUÁR 16-23.

[Paul Wattson](#) (1863–1940), anglikán pap [1908. január 18–25.](#) közötti *imanyolcadra* hívta a keresztény hitű embereket, felekezeti hovatartozástól függetlenül.

Hatvan évvel később az Egyházak Ökumenikus Tanácsa és a Keresztény Egységtörekvés Pápai Tanácsa közösen adott ki imaszövegeket erre az *oktávra* (nyolc napra), ezzel is támogatandó az [ökumenikus](#) törekvéseket.

Az ez évi Imahét estéin az ősegyház közössége elevenedhet meg, ha együtt figyelünk az apostolok tanítására és együtt elmélkedjük át, hogy hogyan is történt ez az első pünkösöd után. Erő töltötte el a tanítványokat, a Szentlélek ereje. Ezt kell sugározniuk ma is mindenhol, ahol az összetartozók a bűnös gyarlóság miatt széthullnak. Hisszük, hogy Krisztusban való egységünk megélése jótékony hatással lesz magunkra, egyházunkra és nemzetünkre egyaránt s kihat az európai népek közösségére is. Az ősegyház tagjaihoz hasonlóan mi se fáradjunk bele a tanításba, az áldozatos közösség gyakorlásába és az imádságba. Ez hozzon áldást az újlesztendőben mindannyiunknak.

Az imahét alapigéje (ApCsel 2,42-47)

„Állhatatosan kintartottak az apostolok tanításában és közösségében, a kenyértörésben és az imádságban. Félelem fogott el mindenkit, mert az apostolok révén sok csoda és jel történt Jeruzsálemben. A hívek mind ugyanazon a helyen tartózkodtak, és közös volt mindenük. Birtokaikat és javaikat eladták, s az árát szétosztották azok közt, akik segítséget szendvedtek. Egy szívvel-lélekkel mindennap összegyűltek a templomban. A kenyeret házaknál törték meg, s örömmel és egyszerű szívvel vették magukhoz az ételt. Dicsőítették az Istent, és az egész nép szerette őket. Az Úr pedig naponként növelte az üdvözültek számát ugyanott.” *Szent István Társulat kiadása*

Az egység négy eleme

A 2011-es Egyetemes Imahét imádságait a jeruzsálemi keresztények készítették, akik az Apostolok cselekedetéből választották a fent idézett biblikus mottót. (ApCsel.2,42). Ez a híradás az első jeruzsálemi

egyház eredetéhez vezet vissza. Ihletet ad, megújulásra hív és a hit lényegéhez való visszatérést jelenti. Emlékeztet arra az időre, amikor az egyház még egy volt. Négy elemet látunk, amelyek az első keresztény közösség ismertetőjelei voltak, és amelyek minden keresztény közösség életében alapvetőek. Először is, az apostolok továbbadták az Igét. Másodsor, a korai hívők fontos ismertetőjele volt a testvéri közösség megélése mikor egybegyűltek. A korai egyház harmadik ismertetőjele az eucharisztia/úrvacsora ünneplése, a kenyér megtörése volt. Ekkor emlékeztek arra az Új szövetségére, amit Jézus szerzett szenvedésével, halálával és feltámadásával. A negyedik elem a kitartó imádság gyakorlata. Ez a négy elem jelenti az egyház életének és egységének pilléreit.

A Szentföld keresztény közössége kiemelkedően fontosnak tartja ezeket az ismérveket, amikor az egyház egységéért, a világon mindenütt való életképességéért fohászkodik Istenhez.

Jeruzsálem keresztényei arra hívják a világ bármely részén élő testvéreiket, hogy csatlakozzanak hozzájuk imádságban, amikor az igazságért, a békéért, a nemzetek boldogulásáért küzdenek.

A nyolc nap témakörei

A nyolc nap témáin keresztül egy hitbeli utazáson vehetünk részt. A felső teremben átélte első élményektől kezdve a korai keresztény közösség megtapasztalja a Szentlélek kiadását, ami képessé teszi őket a hitben és egységben, az imádságban és a cselekedetekben való növekedésre, hogy valóban a feltámadás közösségévé válhassanak.

Krisztussal egyesülve legyőznek mindent, ami elválaszt. A jeruzsálemi egyház így maga is a remény jelévé válhat, a mennyei Jeruzsálem előízévé, amely nemcsak egyházaink, hanem minden nép kiengesztelődésére hivatott. Ezt a hitbeli utazást a Szentlélek irányítja, Aki az első keresztényeket eljuttatja az igazság Jézusban való ismeretére. A Lélek sokak ámulatára jelekkel és csodákkal tölti meg az ősegyházat. Amint Jeruzsálem keresztényei ezen az úton járnak, áhítattal gyűlnek össze, hogy Isten igéjét hallgassák az apostolok tanításában, és hitüket testvéri közösségben ünnepljék a szentségekben és az imádságban. A feltámadás erejével és reményével eltelve a közösség a bűn és a halál feletti győzelmet is megünnepli. Ez adhat bátorságot és új látást ahhoz, hogy maga is a megbékélés eszköze lehessen. Ezzel ösztönöznek és hívnak minden embert arra, hogy legyőzzék a megosztottságot és az elnyomó igazságtalanságot.

Forrás: a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa közös kiadványa

ADVENTI JÓTÉKONYSÁGI VÁSÁR 2010. DECEMBER 12. VASÁRNAP

Advent harmadik vasárnapja, az örvendezés vasárnapja... Valóban, elmondhatjuk: van kinek - minek örvendeznünk, hiszen sikeres volt ez a mai nap, a régóta dédelgetett jótékonyági vásár napja. Több oldalról is közelebb kerültünk Jézushoz, akire várunk, akinek örvendezünk.

Sikerült egyáltalán megvalósítanunk az ötletet, amely egy korábbi iskolai jótékonyági vásár, a „Luca napi vásár” tapasztalatából táplálkozott. Nekünk szervezőknek a saját kishitűségünkkel volt a legnehezebb megbirkóznunk, pedig csak fel kellett volna tenni a kérdést: Uram, mire hívsz minket? Te

mit szeretnél? Azért szerencsére valaki közülünk mindig föltette ezt a kérdést... és Ő adott segítőket, gondolatokat, reményt.

Sikerült jól megválasztani a jótékonyági célt. „Aki a legkisebbeknek segít, Nekem segít...” Az arlói Ferences Nővérek „védenicei”, az ottani, mély szegénységben élő családok gyerekei a veresegyházi hívek számára is fontosak voltak. Így kétszázötvenötezer forintot sikerült számukra összegyűjteni, és azonnal átadni. Tudtuk, hogy kétszer ad, aki gyorsan ad, ráadásul a korábbi tapasztalatokból ismertük, hogy jó helyre megy a támogatás, gondosak, szakszerűek a nővérek segítő kezei Arlón.

Sikerült ezen a vasárnapon egymáshoz is közelebb kerülnünk.

„Ahol ketten-hárman összejönnek a nevemben, ott vagyok Én is...” Igen, éreztük, ott volt Ő: eladóban, vevőben, szervezőben – egymásban. Külön öröm volt, hogy sok-sok kisebb-nagyobb gyermeket, fiatalot szólíthatott meg Jézus a vásáron keresztül.

Találkoztunk... és talán hagyományt teremtettünk ezen első alkalommal. Végül köszönettel zárom soraimat: **Köszönjük, Uram, a lehetőséget, a segítőköt, az adományokat – mindent!**

A szervezők (Basa Ottó, Császár Ottó, Nagy László, Páll Márton és a magam) nevében: Lajos Zoltán

Ui.: Természetesen minden vásárlónak és „árusnak” hálás vagyok tevékeny részvételéért! Mindamelllett néhány alább felsorolt testvérünknek külön is köszönetet mondok az Egyházközség nevében, mivel ők sokat tettek közös sikerünkért. **(A sorrend a véletlen műve. Elnézést kérek azoktól, akiknek a nevét méltatlanul kifelejtettem az alábbi felsorolásból) :**

Rózsa Noémi, Varga Mihály, Papp Erika, Mikecz Andrea, Lajos Anna, Prehodáné Nagy Éva, Ratkai Levente, Varga Tünde, Kovács Mihály, Lajos Andrea, Kovács Zsuzsa, Zsolt atya, Karvai Ottó, Garai Andrásné, Tóth Ernő, Mondics Csaba, Szabó Edit – és persze a szervezőtársaim...!

Köszönjük azoknak a segítségét, akik süteménnyel, borral (forralt bor!) támogatták a vásárt!

AMIÉRT HÁLÁT ADTUNK – EZ TÖRTÉNT 2010-BEN EGYHÁZKÖZSÉGÜNKBEN

Január

18-23. Ökumenikus imahét a keresztények egységéért.

30. Első kiengesztelődési est, később bűnbánati liturgia.

Február

Családtervezés az élet középső szakaszában c. előadás és beszélgetés a szülőknek; a felsős korosztálynak „Ciklus-show” címmel felvilágosító program.

Március

Nagyböjti élelmiszer adomány gyűjtés.

30. Bűnbánati liturgia Erdőkertesén, amelyen először szolgált az egyházközség összes településéről „összeállt” taizéi kórus. *Hálát adunk a taizéi kórus létrejöttéért, amely olyan elkötelezett testvérek közössége, akik taizéi énekekkel szeretnének bennünket az imában, az Istennel való kapcsolatunkban segíteni a szentségimádás és a bűnbánati liturgiák alkalmával. Az Úr áldja meg a szolgálatukat!*

Április

25. A református iskola tanulóinak bemutatkozása és műsora templomunkban.

A hónap végén elkezdődött templomunk külső felújítása.

Május

9. Első hálaadó szentmise az 2009 évben kereszteltekért, amit azóta minden hónapban megtartunk.
Hálások vagyuk azért a kb. 20 családjért, akik eljöttek a szentmisére, hogy hálát adjanak gyermekük keresztségéért. Az Úr áldja meg őket, hogy a keresztszülőikkel együtt Krisztushiteles tanúi legyenek gyermekeik számára!
21. Felnőtt bérmeákozás.
22. Szentlélek váró pünkösdi taizéi énekes szentségimádás az erdőkertesi templomban. Este virrasztás a Margitán.
30. Jácinta nővér és az Opus Sanctissimae Trinitatis közösség tagjainak fogadalomtétele.
Hálásan köszönjük Jácinta nővért, az ő életét, az ő odaadottságát és mindazokat a testvéreket, akik Jácinta nővérral együtt a papokért végzett felajánlásokban elköteleződtek. Az Úr segítse őket fogadalmuk megtartásában és gyarapítsa a közösségüket!

Június

12. Vendégünk volt Nemes Ödön atya.
Tanulhattuk tőle életünk különböző helyzeteihez való előrevivő hozzáállást, valamint a szabadon, örömmel, szeretettel való öregedést.
13. Egyházközségi gyereknap és véradás
- 25-26. VI. Egyházmegyei Találkozó Galgahévízen

Július - augusztus

- Nyári táborok – Andocs, Tar, Szilvásvárad (hittanosok);
Tar: a szülők egyre aktívabb részvétele a gyerektáborban, Andocs: mostoha külső körülmények ellenére mély egymásra figyelem és rendkívüli szolgálatkészség az ifjúság tagjaiban
- Nagyvisnyó (családok közössége)
Hálásan köszönjük a sok-sok közösségi élményt, a szép időt, a sok játékot a gyerekekkel, a folyamatos szentségimádási lehetőséget, Zsolt atya és Janó atya jelenlétét, szolgálatát!
- Árvízkárosult gyerekek táboroztak veresi és erdőkertesi családoknál.
Az Úr áldja meg a befogadó családokat és adja meg nekik egykor szeretetük jutalmául a Mennysországot!

Augusztus

20. A felújított templom megáldása
Hálásan köszönjük az adományokat és az önkéntes munkát!

Szeptember

- 4. Családos közösség bibliai kalandtúrája gyerekeknek
- 11. Csillag Péter diakónussá szentelése
- 25. Lektor és akolitus avatás

Hálát adunk az új szolgálattevőkért! Az Úr adjon nekik imádságos lelkületet, hogy szolgálatukhoz az erőt mindig az Úrból merítsék!

Október

- 2. Zarándoklat Máriabesnyőre
Hálásan köszönjük a jó időt! Köszönjük a rózsafűzér imádság újra felfedezését! Köszönjük ezt csodálatos szemlélődő imádságot, amely az Úr Jézus életébe kapcsolhat be bennünket a hétköznapijaink folyamán!
- 9. Elsőáldozás
- 16. Galgás Ifjúsági Találkozó Szadán
Ifjúsági közösség kirándulása Szentendrére.

November

- 7. Ágnes nővér látogatása
- 13. Szent Erzsébet Lelki nap.
Hálásak vagyunk, hogy Szent Erzsébet lehet a védőszentünk! Hálásak vagyunk, hogy a lelki napon Zatykó László atya által ilyen mély betekintést kaphattunk Szent Erzsébet ferences lelkiségébe. Köszönjük a meghívást mások szeretetteljes szolgálatára! Hálásan köszönjük a Szent Erzsébet napi templombúcsúnk kegyelmeit!
- 15. Könyvadományok Kárpátaljára.
- 27. Adventi készülődés + véradás

December

- 12. Jótékonysági vásár
Hálát adunk azért a jószándékért, amely az ajándékok készítői és vásárlói szívében ébredt; a készségükért, hogy segítsenek nehéz sorsú testvéreiken! Áldja meg őket a Mindenható nagylelkűségükért!

A 2010. évi adomány-gyűjtések során **rendkívüli pénzbeli adományként** (Haiti; árvíz; vörösiszap károsultak javára) 877.000 Ft gyűlt össze. **Tartós élelmiszerből** 7 alkalommal, több mint 1 tonna gyűlt össze, amelyből 50 rászoruló családot és 30 egyedülállót segítettünk és az adományok egy része Arlóra került, ahol Ágnes nővérek osztották szét.

Hála az Úrnak, hogy tudtunk adni, azaz, hogy rajtunk keresztül segítette a rászorulókat.

A tavalyi év eseményeihez tartozik az egyházközségünkben történt 6 házasságkötés; 43 keresztelezés; a 2 felnőtt bérmálás; a 25 elsőáldozó. 2010-ben 62 testvérünktől vettünk végső búcsút.

SZERETETSZOLGÁLAT

„Velem tettétek” Mt 25, 40

"Viseld gondját a nyomorgó árvának és özvegynek s őrizd magadat tisztán e világtól." (Jak 1,27)

Az őrbottyáni plébánia felhívást tesz közzé egy krízisben lévő család megsegítésére.

A Simonffy család közel egy éve került komoly bajba. A családfőt egy ritka autoimmun betegség támadta meg (ALS szindróma), amely során lassan leépülnek a mozgató idegsejtek a szervezetben. Zoltánt tavaly novemberben elveszítettük, felesége itt maradt öt gyerekekkel és két idős nagyszülővel teljesen eladósodva. (A hatodik gyerek már nem lakik otthon.) A közüzemi tartozások miatt a gázt és a vizet a szolgáltatók elzárták. A nagyszülők is gondoskodásra szorulnak. Mónika (az édesanya) a család eltartása, a háztartás és az idős szülőkről való gondoskodás mellett munkát vállal, hogy megpróbálja a családot eltartani, de a helyzete kilátástalan.

Az adósságcsapdából csak külső segítséggel tudnak kikerülni. A megnövekedett közüzemi díjak és a lakáshitel lehetetlen feladat elé állítja a családot. A bank csak úgy hajlandó a hitel átütemezéséről tárgyalni, ha az eddigi befizetetlen törlesztő részleteket egy összegben befizetik. Ez jelenleg 3,3 millió Ft. Ha sokan összefogunk és mindenki csak egy keveset ad, akkor sikerül megmentenünk ezt a családot attól, hogy az utcára kerüljön.

„A tevékeny szeretet, a konkrét segítségnyújtás a hitünkről való tanúságtétel hiteles módja.” (Dr. Beer Miklós megyéspüspök) A plébánia közössége összefogott a család megsegítésére. Létrehoztunk egy elkülönített bankszámlát. Erre a bankszámlára várjuk az adományokat a család megsegítésére.

66000035-11085159-00000000

Segítségüket előre is köszönjük!

Gyermek felügyelet

Minden hónap második és negyedik vasárnapján az esti szentmise alatt vigyázunk a 6 év alatti gyermekekre a Szent Pio Otthonban. Várjuk azok jelentkezését, akik gyermekük felügyelete miatt nem tudnak eljutni a szentmisékre, vagy nem tudnak házastársukkal együtt részt venni azokon. Kérjük, hogy az érintettek jelezzék ebbéli szándékukat Petrik Zsófinál (06-30-423-7642) vagy Pocsai Noéminél (06-20-320-5965)!

MIT ADHATNÉK ÉN AZ ÚRNAK A SOK JÓÉRT, AMIT Ő NEKEM JUTATTOTT?

A zsolozsmában nagyon szeretem imádkozni a 115 zsoltárnak ezt a sorát. Úgy érzem a zsoltáríró Isten iránt érzett hálája, szeretete engem is magával ragad, a lelkemet a hálára „hangolja”. Ha ezt sokszor imádkozom, előbb utóbb én is komolyan felteszem a kérdést magamnak: De hát mit is adhatnék neki viszonzásul? Mivel szeretem Őt, azt akarom neki adni, aminek örülne. Minek örülnél Uram? - tettem fel a kérdést. Az Úr nem kért nagy dolgokat, csupán egy kis időt, amit naponta vele töltök. Azt kérte, hogy a nap 24 órájából adjak neki vissza egy keveset. Nem kell semmit tennem ez alatt az idő alatt, csak vele lennem. Naponta legyen ez az idő elkülönítve az Ő számára. Mint ahogy időt szánok az evésre, az alvásra úgy legyen ez is beletervezve, beleiktatva a napirendembe. Számomra sokatmondó az ószövetségi vallásgyakorlatból az, hogy az Istennek szánt áldozati bárány hibátlan, teljesen egészséges kellett legyen. Istenhez ez méltó, mert tőle van, ő adja az egész nyáját, méltó, hogy a legszebb, a legjobb, a „legjava” őt illesse. Az időm is, amit Istennek ajándékozok a napomból, ilyen kell legyen: a „legjobb” idő, a „legminőségibb” idő, amikor a külső körülmények és az éberségi állapotom is olyan, hogy képes vagyok egész valómmal odafordulni hozzá, rá figyelni, vele találkozni. Így kezdtem el reggelente a csendes szentségimádásra járni. Az Úr mindig várt rám, s mindig megajándékozott. Sok-sok örömet tapasztaltam meg ezeken a reggeleken, amelyeket képtelenség lenne itt az újságban közreadni. Egy-két morzsát – amelyeket mostanában jegyeztem le a reggeli szentségimádásokon - mégis megosztanék:

„Reggelente magam előtt látom, szemlélem azt a Szentséget, amelyben Jézus önmagát adja nekem. A bensőmet újjáformálja, alakítja. Fárad értem, rendeződnek bennem a dolgok, rendeződik az egész életem. Mindig gyógyító a vele találkozás, a vele együtt töltött idő. ” „Köszönöm ezeket a reggeleket, a veled való együttléte, amelyben

feléd – az Isten felé – rendeződnek a gondolataim, az érzéseim, az életem. A rád való figyelem, a jelenlétedben való elmerülés végigkíséri a napomat. Hálát adok ezért Uram!”
Lukács Péter

RÉSZIGAZSÁGOK

Bizonyára mindannyian ismerjük azokat a történeteket az Evangéliumból, amikor a farizeusok és írástudók rendre megpróbálják a sajátos kommunikációs eszközeikkel lépre csalni és ellehetetleníteni Isten egyszülött Fiát. Amikor egy-egy élethelyzetben szándékosan olyan kérdéseket intéznek hozzá, amelyekre aztán keselyűként lehet lecsapni, igazolva ezzel a „kérdezők” vélt igazságát. Elég csak felidézni a házasságtörő asszony esetét („Mózes szerint meg kell kövezni, neked mi a véleményed róla?”), a császárnak fizetendő adóval kapcsolatos kérdést („Fizessünk neki adót vagy sem?”) vagy a zsidók pihenőnapjának, a szombatnak megtartását („Miért tesznek szombaton olyasmit, amit nem szabad?”).

Ez a kommunikációs húzás napjainkban is elterjedt és egyes szakmabeli (például újságírói) körökben „alákérdezésnek” nevezik. Az elnevezés nagyon beszédes...

De miért mutat ez aljas, ördögi lelkületre? Azért, mert a kérdező azt sugalmazza, hogy a szóban forgó dologgal kapcsolatos kérdésre adandó válasz fedi a teljes igazságot, ami arra a dologra vonatkozik, holott ez nem feltétlenül igaz. Vajon például az adófizetés tekintetében tényleg elég azt a kérdést feltenni, hogy „adózzunk-e a császárnak”? Kétségtelenül fontos ez is, de vajon hol marad az a kérdés, hogy adjuk-e meg az Istennek azt, ami jár neki? Ha csak erre a kérdésre válaszolt volna Jézus, két lehetséges eset állt volna fenn. Az első eset, hogy „igen” (ez esetben „a császárhoz hű és nem a mózesi törvényekhez”), a második, pedig a „nem” („lázít az adófizetés ellen, tehát felforgató”). Az ebben az élethelyzetben tényleg „krisztusi” válasz nem is marad el: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré és az Istennek, ami az Istené!”. A másik két példára érkező, szintén krisztusi válaszok az Evangéliumban olvashatóak.

De a részigazságnak vannak más fajtái is, mint az „alákérdezés”. Külön csoportba tartoznak gazdasági, politikai ideológiák, amelyek az igazságnak csak egy-egy kis szeletét képviselik, mégis burkoltan egésznek tárlják azt a kis részt. Ilyen volt például a náciizmus, a kommunizmus, de ilyen napjainkban a világszerte százmilliókat nyomorba döntő neoliberalizmus is.

Ugyanúgy részigazság a pletyka is: egy adott személyről hallott „érdekes” információ, amely a teljes igazságra törekvés igénye nélkül „szolgáltat” beszédtemát az erre fogékony közönségnek, és ami továbbadódik másoknak is, mind jobban torzul és mind kevesebb köze lesz az igazsághoz. Vagy azért, mert a hírt tovább adó személy nem emlékszik pontosan, hogy akitől hallotta, az mit mondott el neki vagy azért, mert egyes részleteket szándékosan „kiszínez”, hogy még jobb beszédtema legyen. Ez ellen a helyes keresztény magatartás az, hogy az ily módon fülünkbe jutott dolgot senkinek sem adjuk tovább (a nekünk mesélőt pedig figyelmeztetjük arra, milyen káros következményei vannak a pletykának) és emellett ha lehet, megpróbálunk utánajárni, mi indította el a „pletykafolyamot”, annak valós hátterével, de ezt csak akkor tesszük, ha azzal senkinek sem okozunk fájdalmat!

A heves érzelmek (düh, keserűség, gyűlölet, félelem esetleg erős érzelmi kötődés egy másik személyhez) közepette történő beszéd vagy írás sem a teljes igazságra való törekvés szándékát feltételezi. Aki képtelen kordában tartani érzelmeit és indulatait, az a hitelesség szempontjából finoman fogalmazva is megbízhatatlan, ha szólásra vagy írásra szánja el magát. Itt az orvosság a beszéd/írás alatt az érzelmek és indulatok háttérbe szorítása vagy ha az az adott pillanatban nem lehetséges, akkor a hallgatás. Akinek indulatosan (vagy éppen kárörvendően) az arcába vágják az egyébként valós tényekre épülő „igazságot”, akkor az, mivel nem a szeretet jegyében történik, sosem lesz teljes igazság. Aki így „megkapja a magáét”, az olyan mértékben lesz sarokba szorítva, hogy nem tudja ezt az „igazságot” felhasználni a saját épülésére (holott a célnak ennek kell lennie), ehelyett vagy önostorozásba menekül vagy az „igazságosztó” ellen fordul! E bűnt nagymértékben tetézi az, hogyha ez a népszerűség hajhászásából történik.

Szintén a részigazságok közé sorolhatóak a különböző, vélt vagy valós tények felfújásával és eltúlzásával keletkező összeesküvés-elméletek, amik azt sugallják, hogy „Ne bízz meg senkiben, akármit teszel, akárhová mész, sehol sem vagy biztonságban, mert mindig mindenki csak kihasznál téged akár egyszerű, akár magas, vezető beosztásban lévő emberként!”. Az ilyen gondolatok befészkelik magunkat a tudatunkba és más, értékesebb gondolatokat szorítanak ki a helyükről. Egy ehhez hasonlító másik fajta az általánosítás, amely egy kalap alá vesz mindent és mindenkit (a férfiakkal és nőkkel kapcsolatos előítéletek is ide tartoznak, akárcsak egy bármely egyházi vagy világi

szakmát, hivatást űző emberek egységes kritizálása). Itt azt kell leszögezni, hogy nincs olyan hivatás, amelyben mindenki rossz szándékú, csak egyéni érdekeket hajszoló ember lenne (és ez még magas beosztású személyek esetében sincs mindig így), mert ha valóban így lenne, akkor az a hivatás már régen nem létezne sehol a világon! Az általánosítás egyszerűbb, hétköznapi formája, ha valamelyik embertársunkat kezeljük úgy, hogy „ő már csak ilyen, sosem fog megváltozni”, ill. „mindig ezt csinálod, amikor...”, stb. Nem igaz bármely, a mai keresztényellenes korszaknak megfelelő cselekedettel kapcsolatban, hogy „mindenki ezt csinálja”. Más kérdés, hogy sokan erre alapozva nem akarnak az árral szemben úszni vagy próbálnak másokat bűnre csábítani.

A megszólás, vagyis az illető egy adott bűnös tetteinek kibeszélése, különösen, ha az a nyilvánosság előtt, sok ember előtt történik, szintén részgazság, mert a megszólást elkövető ember ezzel párhuzamosan elhallgatja a „célszemély” erényeit és jócselekedeteit.

Legutoljára a „New Age” névvel ellátott szellemi áramlatok összességéről (ezotéria, kártyajóslás, mágia és egyéb okkult praktikák) kell itt beszélni, amelyekben az a közös, hogy egy adott keleti vallási-filozófiai környezetből kiragadott, (néha önmagában egyébként a valóságtól nem is teljesen elrugaszkodott állítást tartalmazó) elemet kínál fel „valláspótlék” céljából és tünteti fel úgy, hogy az majd megoldja a mi gondjainkat. Jellemző, hogy az anyagi biztonság, az egészség és a magánélet terén nyújtanak ezek álmegoldásokat, vagyis éppen azokon a területeken, amelyek a nyugati emberek között nagyon is valós problémák. Ugyanakkor erkölcsi, nevelő célzatú tartalmat a New Age-ben nem találunk, annál inkább olyan egy-egy részgazságra épülő zavaros fejtegetéseket, amelyek következményeként az ember saját magát teszi önmaga istenévé.

Bárki, aki a fenti részgazságoknak akár csak az egyikétől is függ, annak az emberekkel és az Istennel való személyes kapcsolata is megromlik, ő maga pedig kiüresedik.

Petneházy András

Amit a „természet” tanított 3.

Pontosan három éve történt. Január közepe, rettentő hideg. Aznap furcsa érzések voltak bennem. Egyfajta különös bizsergés, mint amikor tudjuk, komoly dologban kell helyt állnunk... Nehéz lenne megmagyarázni az okát, de a lelkem rejtélyes mélyéből fakadó vágy

következménye volt ez. Olyan dologra készültem, amely sokaknak rémálmában szerepel, és be kell vallanom, volt idő, amikor nekem is.

Kiskoromban nagyon féltem a sötétől. Talán a sötétben rejtőző ismeretlentől, vagyis leginkább a bizonytalantól. Anyukám gyakran sulykolta belém, hogy aki hisz Istenben, nem félhet ennyire. Majd az ifjúsági hittanok okozta lelkiileg feltöltődött állapotban gyakran mentem haza a sötétben, sétáltam a biciklimet tolva a koromsötét udvarunkon, tapogatóztam a lim-lomok között a vaksötét műhelyben. Ez volt az első lépés, hogy bízni kezdtem Valakiben.

Akkoriban biztosan nem gondoltam volna, hogy majd egy évtized múlva az Istenben való bizalomvágyam egy közel ismeretlen, sötét erdőbe vezet egyedül, ahol csak Ő fogja a kezem. Sötétedéskor elmentem gyónni. Nem szerettem volna, hogy a bűneim beárnyékolják az utamat, és elzárják a lelkem az Egyetlentől, Aki segíthet az esetleges félelmeimben. Mert féltem. Kicsit bolondnak is éreztem magam, hogy öt kilométert készülök sétálni a telihold fényében egy olyan helyen, ahol fél éve jártam, egyszer meg két éve. Utólag átgondolva tudtam, ez az érzés csak el akart tántorítani valami sokkal jobbtól, olyantól, ami kihatott a hátralévő életemre.

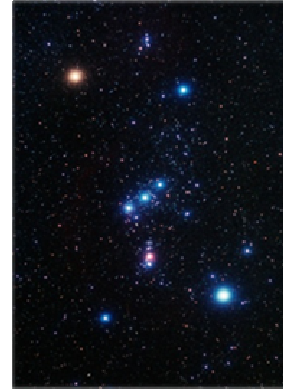
Vezettem felfelé a kanyargós hegyi úton, és kezdett erősödni bennem a félelem: telihold van ugyan, de nem láttam még, netán mégsem fog világítani az úton? A következő másodpercben a kanyar után pontosan az út felett bukkant fel a hatalmas korong... Megnyugodtam. Hamarosan felértem a parkolóba, szinte remegő lábbal szálltam ki az autóból, megéreztem a csípős hideget, és a fák alatti sötétséget: újra félni kezdtem. Elővettem a Szentírást, és erőért imádkoztam. Felnyitottam, és egy Ószövetségi helyre tévedtem: harcba küld, de mellettem van, aki Van. Ez maradt meg bennem. Ezután már nem féltem, felöltöztem, és útnak eredtem. A kilátóból letekintettem az erdőre, és néztem a távolban a helyet, ahová igyekeztem. Akkor már félig megvívottnak éreztem a harcot, és bevettem magam az erdő sűrűjébe...

Többször megálltam, nem rohantam vagy kapkodtam, mert fontosabb dolgom volt: figyeltem a természet egységére, a hangokra, külsőre és belsőre egyaránt, és sietségem okozta zajongás miatt nem akartam felverni az erdő és a lelkem csendjét. Már nemhogy nem féltem, egyenesen biztonságban tudtam magam, mert nem voltam egyedül!

Leértem egy forráshoz, itt is megálltam, és figyeltem milyen sokat változnak a fák. Ezek fiatalabbak, a bükkfák között több gyertyán is volt, az aljnövényzet is ritkásabb lett, annál gyakoribbá váltak az

elhullott faágak a vastag avarban... Egy a gyalogút szélén fekvő fiatal fát pillantottam meg: alig tíz éves lehetett, ketté volt törve. Kegyetlen időjárás tehette ezt velem, gondoltam, miközben megsajnálva végigsimítottam a hasadást a törzsén.

A völgy mentén leértem az erdészek által használt betonútra. Egy kilométer után elhagyhattam, és felkapaszkodtam az utam céljához egy kisebb dombra, amelynek völgy felőli oldala meredek sziklaszirtben folytatódik. Itt megpihentem, és lehajtván fejemet a kőre, hallgattam a lelkiismeretem legmélyét: a családom jutott eszembe, akik talán nem értik mit csinálok, és aggódnak értem. Imádkoztam értük, és a tágabb rokonaimért, hiszen nekik is köszönhetem életemet és számtalan dolgot. Ajándéknak éreztem, hogy derült ég volt, és gyönyörűen ragyogott a hegy fölött a kedvenc csillagképem.

Elindultam visszafelé, de úgy éreztem, hogy megvívтам a harcot, már a kocsiban kellene lennem, pedig az út neheze akkor kezdődött. Mintha önteltté lettem volna, nem fogtam fel, mennyire szükségem volna a Jóisten vezetésére, csak mentem „önerőből”. A völgy mentén a forrás felé nem egyértelmű az út, mivel turisták által alig ismert jelöletlen ösvényről volt szó. Ezen a helyen a Hold fénye sem segített úgy, mint máskor. Elvitettem egy helyen az elágazást, és mentem tovább, egyre meredekebb domboldalon, és egyre sűrűbb avarban találtam magam. Botladoztam a gallyaknak nem mondható ágak rengetegében. Hideg volt, de melegem lett, sőt kifejezetten izzadtam, kezdtem kimerülni és félni: az utat nem találtam, visszább mentem, de újra csak tévútra kerültem... Csak küszködtem, de nem tudtam merre kellett volna menni. Elismertem magamban, hogy némileg elfordulva Istentől magam akartam ügyes, okos lenni, és egyedül akartam járni, mint az éppen járni tanuló kisgyermek, aki elengedi édesanyja kezét, majd pár apró lépés után földre huppan. Mintha így éreztem volna: „köszönöm Uram az ajándékodat, most már boldogulok magam is, majd szólok, ha újra szükségem lesz rád”. Akkor döböntem rá erre a hibámra, mikor harmadszor sem tudtam merre kell menni. Ekkor tudtam újra Hozzá fordulni, és a segítségét kérni, és ekkor ismertem el, mennyire szükségem van a Megváltóra. Ezután súgta a szívembe: „menj sokkal visszább, és térj balrább”! Ismeretlen útnak éreztem,

hitetlenkedve, bár bízva a hangban mentem arrafelé. Egy aprócska hídon mentem át, amelyre nem emlékeztem, így meg is lepődtem: „talán újból nem jó úton haladnék?” De mégis mentem tovább, mert a remény bennem volt. Majd kicsit odébb megpillantottam a szerencsétlen kettétört fácskát... Ekkor már biztosan tudtam, hogy jó helyen járok. Végképp megnyugodtam, és hálát adtam Istennek, hogy megtanított figyelni a jelekre. Megtanított egységben lenni a teremtett világával, megtanított szeretni a teremtett világ csodáit, és Ő így szerethetett a természet csodáin keresztül. Belevéste a szívembe a természet tiszteletét hátralévő életemre kihatva, kellő óvatossággal és figyelemmel térek be azóta a rengetegbe. Ha elbíznom magam, „megtépem szívemet”, és az Ég felé fordulva folytatom utamat, és találok meg a helyes irányt.

Az utam meghitt boldogságban, Istennel való, addig alig ismert egységben folytatódott és ért véget. Az autóhoz érve különös volt beülni, és újra visszazökkenni a modern világba. A szerpentinben lefelé haladva mély belső csendet tapasztaltam, és éreztem milyen szeretően kísér az Úr az utamon. Hazaérkezésem után feltekintve az ablakra bevilágított a telihold, ami gondolatok és érzések egész sorát idézte fel bennem...

Úgy gondolom, mindenkinek volt az életében meghatározó élménye, olyan amely segített a felnőtté válásban vagy a férfivá érésben. Nekem ez volt az egyik.

Szeretettel kívánom a felismerést, RKA!

ESEMÉNYNAPTÁR

Január 17 – 22-ig	ökumenikus imahét (részletek a következő oldalon lévő táblázatban)
Február 6. 9.30.	elsőáldozásra készülő gyerekek befogadási miséje
Február 6. 18 óra	gyerekmise
Február 11. 19 óra	elsőáldozásra készülő gyerekek szüleinek találkozója
Február 20. 9.30	gyerekmise

Az ökumenikus imaórák miatt **január 17-21-ig** (hétfőtől péntekig) az esti szentmisék **17 órakor** kezdődnek! Hétfőn és csütörtökön a szentségimádás elmarad!

Január 27-től, csütörtökönként az esti szentségimádás keretében $\frac{3}{4}$ 8-tól közösen imádkozzuk az esti dicséretet. Mindenkit szeretettel várunk!

IMÁDKOZZUNK A DECEMBERBEN KERESZTELT GYERMEKEKÉRT!

*Forró Zente
Kulcsár Ákos
Németh Vilmos
Szalontai Szabolcs*

Úr Jézus, te formáld, te alakítsd őket,
hogy hiteles, tanúságtevő keresztény
emberekké váljanak! Segítsd szüleiket
és keresztszüleiket a példaadásban!

Amen!

Az ökumenikus imahét menete Veresegyházon és Erdőkertesén

Nap	Időpont	Helyszín	Prédikál
Január 17. hétfő	18 óra	katolikus templom (házigazda: Sivadó János)	Albert Gábor evangélikus lelkész
Január 18. kedd	18 óra	baptista imaház	Sivadó János görög katolikus parókus
Január 19. szerda	18 óra	evangélikus templom	Tanczik Balázs római katolikus káplán
Január 20. csütörtök	18 óra	református templom	Baranyi László baptista lelkész
Január 21. péntek	18 óra	katolikus templom	Fukk Lóránt református lelkész
Január 22. szombat	16 óra	erdőkertesi református templom	Sághy Balázné Katalin evangélikus lelkésznő

Pénteken Veresegyházon a katolikus templomban mi vagyunk a házigazdák. Az imaóra után agapét tartunk a Szent Pio Otthonban. Kérjük, aki teheti, hozzon süteményt! Beadható a Pio Otthonba napközben vagy az imaalkalom előtt.

<p><u>SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN</u> Hétköznap, kedd kivételével.. 18.30 Keddenként ugyanebben az időben igeliturgiát tartunk áldoztatással Szombat.....08.00 Vasárnap08.00; 09.30; 18.00 Gyónási lehetőség minden mise előtti 15 percben, illetve előre megbeszélt időpontban a plébánián is van gyóntatás. Görög katolikus misék: minden hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30 <u>SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN</u> Szombat.....18.00 Vasárnap 08.00 <u>SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON</u> Vasárnap.....9.30 <u>SZENTMISE VÁCBOTTYÁNBAN</u> Vasárnap11.00 <u>SZENTMISÉK VÁCRÁTÓTON</u> Szombat.....18.00 Vasárnap 11.00</p>	<p>KÖZÖSSÉGEINK Felső közösség: péntek 16.30 Ifjúsági közösség: péntek 19:30 Családos közösség: minden hónap első szombat 17.30 Életige kör: minden hónap 3. csütörtök 19.15 (változás!) Felnőtt közösség: minden szerda 19.00 Kalász közösség: minden hónap második vasárnap délután Szent Antal imaközösség: minden hónap 13-án 17.30 Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00 Kórus: minden szerda 19 óra Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30 Karitás: minden hónap második szerda 19.15 (változás!) Útkeresők: minden kedd 19.15 Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán 19.00 Rózsafüzér társulatok: minden hónap első vasárnapja Missziós Imaközösség: minden hónap első vasárnap 16.00 Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig</p>
<p><u>SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN</u> Hétfőn és csütörtökön 19 órától; Reggeli szentségimádás hétfőtől csütörtökig 6.00; pénteken 5.00 órától, hétféigén 6.30-7.30-ig (zsolozsma 6.30-tól)</p>	
<p>HIVATALI ÜGYEK Bejelentkezni a kereszteleire a kívánt időpont előtt legalább 3 hónappal szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni). Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es telefonszámon. Bejelentkezés az esküvőre minden év március 1-ig, Molnár Zsolt plébános úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es telefonszámon lehet felvilágosítást kérni. Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15 óráig. A szentmise szándékok elolvashatók a falíújságon vagy a sekrestyében!</p>	
<p>Kiadja a Verezegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta. A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános. (e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu) Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán (e-mail: ferencz.zoltan@vereseqyhaz.vaciegyhazmegye.hu) Az újság elolvasható a www.vereseqyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.</p>	